

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ č. 1

VYSOKÉ
NAD
JIZEROU

Program:

DNES - 18. října 1980, sobota

- 11,30 - Vítání DS OB Strážkovice na MěNV
- 12,45 - Dechovka před Krakonošem
- 13,00 - Vítání DS OB Strážkovice před Krakonošem
- 13,45 - Vítání DS KP ROH Skláreny Karolinka na MěNV
- 14,00 - Dechovka před Krakonošem
- 14,15 - Vítání DS KP ROH Skláreny Karolinka před Krakonošem
- 15,00 - Setkání hostů, poroty a PV v Krakonoši
- 16,00 - Slavnostní zahájení XI. NP VZDS
- 16,00 - Divadelní představení--
19,30 Jan Kákoš: Dům pro nejmladšího syna
- 22,00 - Setkání souboru s patrony na Větrově

ZÍTRA - 19. října 1980, NEDELE

- 9,00 - Seminář - malý sál
Krakonoše
/pokračování str.2/

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA VESNICKÝCH A ZEMĚDĚLSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Ano. Již podesáté jsme "přišli pobejt na jeden říjnový týden do pohostinného podkrkonošského městečka Vysokého nad Jizerou, abychom na XI. národní přehlídce vesnických a zemědělských divadelních souborů zhlédli nejlepší inscenace této kategorie ze všech krajů České socialistické republiky, abychom si o nich poho-

PODESÁTÉ VE VYSOKÉM N/J

vořili, získali nové podněty a zkušenosti pro naši další divadelní práci. A také, abychom se zase po roce setkali a zažili krásné a neopakovatelné chvíle s mnoha přáteli, pro které se právě tak jako pro nás stalo divadlo krysařovou píšťalou.

Vysoké nad Jizerou nás přijímá a vítá stejně srdečně a s radostí, jako každý rok. Přijímá ty, kteří absolvovali všech jedenáct národních přehlídek /včetně té první, která se konala v Žebráku/, ale i nováčky, kteří sem zavítali poprvé. Účinkujícím přeje šťastné vykročení na divadelní prkna a všem bez rozdílu pak, aby se jim tu pod Krakonošovou ochranou líbilo.

Bl.184/80

pokračování ze str.1/

- 13,30 - Rozloučení s DS OB
Strážkovice v malém
sále Krakonoše
- 14,30 - Vítání DS OB Černěves
na MěNV
- 14,45 - Dechovka před Krakono-
šem
- 15,00 - Vítání DS OB Černěves
před Krakonošem
- 16,00 - Divadelní představení-
19,30 Karel Čapek: Válka
s mloky
- 22,00 - Setkání souboru s patro-
ny na Větrově

Informační středisko národní
přehlídky má i letos své sídlo
v prostorách knihovny v budově
školy na náměstí.

V letošním roce nás kromě
tradičních ubytovacích prostor
na Větrově, v sokolovně a v sou-
kromí u vysockých občanů a kromě
provizorních ubytovacích prostor
Strojmetalů v Kamenici přivítá-
la renovovaná Morava. Dříve pen-
zion, nyní hotel s restaurací
/investorem byla Jednota, sta-
vitelem OSP Hořice/, otevřený
letos 1.července, bude po celou
týden "náš".

Setkání souboru s patrony
budou jako každoročně probíhat
v jídelně zotavovny Větrov a
nebude při nich chybět ani mu-
zika. 18.,22.,23. a 24.10. bu-
de hrát k tanci a poslechu Met-
ronom Semily, 19. a 20.10 Horal
Lomnice n/P a 21.10. Cimbálová
muzika ZK ROH Květná, kterou si
Jihomoraváci přivezou s sebou.

MALÁ STATISTIKA

/aneb přivítání nováčků a připomenutí
zásluh ostřílených borců/

Můžeme s potěšením konstatovat, že
o letošní vysocké přehlídce zanechají
svoje stopy na prknech Krakonoše hned
čtyři nové soubory, což je přesná polo-
vina všech zúčastněných. Jsou to soubo-
ry ze Strážkovic /Jihočeský kraj/, Čer-
něvse /Severočeský kraj/, Květné /Jiho-
moravský kraj/ a Konstantinových Lázní
/Západočeský kraj/. Věříme, že se jim
bude dařit a že se zařadí k těm souborům,
které jsme si zvykli vídat pravidelně.
K takovým patří Karolinka, Vysoká Libeň,
Bystřice u Benešova a Meziměstí.

Bystřický soubor přivítáme letos již
pošedmé. V jeho podání jsme viděli Šrám-
kův Měsíc nad řekou, Rannetovo Kriminál-
ní tango, Figueiredovu Lišku a hrozny,
Rodovského Hadí ostrov, Čechovova Strýčka
Váňu a v loňském roce Shawova Čokoládové-
ho hrdinu.

Po šesté uvidíme soubory z Vysoké Libně
a Karolinky. Libeňský soubor hrál ve Vy-
sokém Klicperův Ženský boj, Edlisův Čer-
ven, počátek léta, Braginského-Rjazanova
Jednou na Silvestra a naposledy Brozkie-
wiczův Konec knihy VI. Karolinka nám před-
vedla Holbergovu hru Jeppe z vršku, Fur-
manova Čapajeva, Bukovčanovo Luigiho srd-
ce, Vasiljevovu hru Nestřílejte bílé la-
/pokračování str.3/

Bylo to v prosinci 1979. Sešli jsme se naposledy. Dobře míněné rady, moudrá upozornění, závěrečná shrnutí. Pak už jen slavnostní akt předání osvědčení prvním absolventům kursu porotců amatérského divadla při Lidové konzervatoři Východočeského kraje a přátelský stisk ruky...

Tak se se svými posluchači rozloučil vedoucí lektor třídy, PhDr. Milan Obst, CSc. Nechce se věřit, že jeho vlídná a laskavou ironií prosycená slova, přijímaná tak dobře a s respektem i zde, ve Vysokém, už nezazní. V lednu letošního roku se osobnost neúnavného vědeckého pracovníka stala neočekávaně objektem pietní vzpomínky.

Účastníkům mnoha soutěží a přehlídek amatérských divadelních souborů bude chybět ještě dlouho přesnost úsudku, vysoká odbornost, serióznost a takt vyhledávaného porotce, v jehož odkazu divadelním příznivcům je obsažena nejen láska k spontánnímu plnokrevnému uměleckému projevu, tolerance vůči výsledkům poctivé tvůrčí snahy, ale i varování před znevažením a podceněním zvoleného úkolu, před neodpovědností škodící společné věci za všech okolností stejně, ať pramení odkudkoli.

Být žákem nebo spolupracovníkem doktora Milana Obsta bylo ctí. Staňme se jeho žáky v tom nejširším smyslu slova a spolupracujme s jeho skromně, ale jasně prezentovanými myšlenkami, zakotvenými v našem vědomí i v našich srdcích.

Karla Dörrová

butě a v loňském roce Hrubínovu Křišťálovou noc.

Meziměstský soubor si zahraje na zdejších prknech potřetí a můžeme si vzpomenout na jeho inscenace Nušičových Truchlících pozůstalých a Ioselianiho Žertu vinaře Agaba.

K zážitkům ze všech těchto minulých představení jistě letos přidáme řadu dalších.

SLOVO O AUTOROVÍ

Domu pro nejmladšího syna

Ján Kákoš se narodil v roce 1927 v Nitre. Po maturitě na gymnáziu začal studovat divadelní režii na Státní dramatické konzervatoři a studia dokončil na Vysoké škole múzických umění. Už během studií začal pracovat jako asistent režie ve Slovenském filmu a později jako režisér

v bratislavském rozhlase. V roce 1952 se stal uměleckým vedoucím prvního slovenského profesionálního souboru pro děti a mládež při Nové scéně v Bratislavě, v letech 1954-70 byl ředitelem Nové scény a od roku 1970 je ředitelem Slovenského národního divadla.

Napsal řadu rozhlasových i divadelních her, několik her loutkových a dětských

NÁŠ PRVNÍ ROZHOVOR

televizních seriálů, filmový scénář, knihu vzpomínek...

Včera okolo osmnácté hodiny večerní se s halasem otevřely dveře informačního střediska a ozvalo se: "Tak jsme tady!" Přijel první soubor a současně jeden z nováčků letošní přehlídky, divadelní soubor ze Strážkovic. Větrník využil dobré nálady režiséra Jarolímka a vedoucího Němce a "vystřelil" několik otázek.

1. Co nám povíte o souboru?

Náš soubor oslavil v roce 1978 60 let svého trvání. S nynější partou hrajeme deset let. Začínali jsme Goldoniho Mirandolinou, pokračovali Drdovými Hrátkami s čertem, Švandrlíkovou Honorací z pastoušky a Tylovým Chudým kejklířem a přes Jílkův Dvojitý tep srdce a Sypalovu hru Potlach, kterou jsme uvedli v československé premiéře, jsme dospěli až k letošní inscenaci Kákošovy hry.

2. Jaké byli pocity souboru, když jste se dozvěděli, že pojedete do Vysokého?

Je to poprvé, kdy se soubor dostává na nejvyšší přehlídku. Všichni lidé byli a jsou pocho-pitelně nadšení, že se nám to po pětiletém snažení konečně poda-řilo.

Děkujeme - a zlomte vaz!

Kuřárna Krakonoše bude každý den většinou o 13 hodině přímo přetékat usilovným snažením, aby šlo všechno jako na drátku. V tu dobu zde bude totiž zase-dat přípravný výbor přehlídky a operativně řešit vzniklé pří-jemné i méně příjemné situace. Přejeme jeho členům, aby těch příjemných bylo víc.

Dům pro nejmladšího syna, nesporný vrchol Kákošovy dosavadní dramatické tvorby, je živou výpovědí o událostech jedné z nejslavnějších kapitol dějin slo-venského národa - o Slovenském národním povstání.

" Pre dramatiku, ktorého hru uvádza viacero divadiel, je každá jej premiéra sviatkom, znovuvzkriesením všetkého, čo žilo v ňom, keď hru písal, možnosťou a príležitosťou konfrontácie samého seba s predstavou tých, ktorí svojím tvorivým prístupom formujú a oživujú jeho hrdinov a ich príbeh, aby ho tlmočili svojím návštevníkom. Aby, stojac už v tej chví-li v úzadí, stal sa skromným kolieskom pohybu inscenácie i pôsobenia na vedomie nášho súčasníka."

Ján Kákoš

Už dnes se může těšit na závěrečný bál Sejkorák každý, kdo kromě sejkor má rád také jičínskou Agrostrojanku. Právě ta nám totiž bude hrát.

VĚTRNÍK, zpravodaj XI.národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. Vydává PV XI.NP VZDS. Číslo 1, 18.října 1980. Připravila Alena Gasparičová.